

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 643/2015
08.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Ј., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене адв. З.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К. 114/14 од 10.09.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1467/14 од 20.11.2014. године, у седници већа одржаној 08.09.2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ј., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К. 114/14 од 10.09.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1467/14 од 20.11.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К. 114/14 од 10.09.2014. године између осталих, окр. С.Ј., оглашена је кривом због кривичног дела злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359. став 1. у вези члана 35. КЗ за које дело јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Одлучујући о жалбама бранилаца окр. С.Ј. и др, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1467/14 од 20.11.2014. године, одбио жалбе као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене адв. З.С., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1. и члана 439. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде укине и обустави поступак против окривљене услед застарелости.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ј., је неоснован.

Бранилац окривљене у захтеву наводи да је последња исплата окр. С.Ј. по основу дечијег додатка извршена 22.01.2004. године, који датум представља дан извршења последње радње којом је прибављена имовинска корист, те је застарелост кривичног гоњења наступила 22.01.2014. године, дакле пре доношења првостепене и другостепене пресуде. Стога су, према захтеву, судови у редовном поступку били у обавези да обуставе кривични поступак, а како то нису учинили, повредили су одредбу кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновано бранилац у захтеву указује на постојање битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, јер у конкретном случају није наступила застарелост кривичног гоњења.

Наиме, решењем 183-00-34937 од 05.08.2004. године окр. С.Ј. признато је право на дечији додаток у трајању од 01.06.2004. године до 30.11.2004. године. У конкретном случају последица дела – прибављање имовинске користи наступа даном исплате накнаде на име права на дечији додаток, па се почетак тока застарелости рачуна од последње радње којом је корист прибављена односно од тренутка последње исплате.

Увидом у извештај – табелу Министарства рада запошљавања и социјалне политике по месецима за кориснике наведене у записнику о извршеном ванредном надзору над првостепеним решењима о праву на дечији додаток, утврђује се да је окр. С.Ј. последња исплата по основу дечијег додатка извршена 14.12.2004. године (налог ДД – 11.2004, у износу од 1.536,60 динара), а не 22.01.2004. године, како то бранилац наводи у поднетом захтеву.

Према томе, почетак тока застарелости рачуна се од 14.12.2004. године и застарелост наступа 14.12.2014. године. Како је првостепена пресуда донета 10.09.2014. године а другостепена пресуда 20.11.2014. године, дакле, обе пре наступања застарелости кривичног гоњења, то су неосновани наводи захтева о постојању битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП.

Бранилац окривљене у захтеву указује и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, јер недостају битни елементи кривичног дела за које је окр. С.Ј. осуђена – противправност, виност и својство службеног лица.

Супротно изнетим наводима захтева, чињенични опис радњи извршења дат у изреци првостепене пресуде садржи сва битна обележја кривичног дела за које је окривљена оглашена кривом и осуђена, а првостепени суд је правилно нашао да све утврђене чињенице указују на постојање умишљаја код окр. С.Ј. да помогне окр. Р.Ђ. у извршењу кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ. Чињеница да окр. С.Ј. нема својство службеног лица без утицаја је на постојање кривичног дела за које је оглашена кривом – злоупотреба службеног положаја помагањем из члана 359. став 3. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ, јер је за постојање тог кривичног дела довољно да помагач својим радњама доприноси извршењу, да код њега постоји свест о томе и умишљај да учиниоцу помогне у извршењу кривичног дела, а што је у односу на окр. С.Ј. несумњиво утврђено. Стога неосновано бранилац окривљене у захтеву указује на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ј. оценио у целини неоснованим и, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.